

Stráž nad Nežárkou 25.4.2017

Ahoj, zajíčkové, veverky a sovičky,

tak se rok s rokem sešel a já už si to pomalu mířím k vám, do Suchdola. Letos jsem trochu odpočívala, neboť v loňském roce jsem lítala přes celý svět, křížem krážem, sem a tam.

Tak jsem si užívala **kamarádů z pohádek**.

No, věřte, nevěřte, nejmíň se mi líbilo u **ježibaby z perníkové chaloupky**. Ona totiž pořád vyhlíží, kdy už k ní zabloudí nějaké děti. A prý se nemusí jmenovat Mařenka a Jeníček. No, copak byste dneska, děti, v lese zabloudily? Když znáte čekací místa, tak se v lese ztratit nemůžete. Myslím, že ježibaba zbytečně topí v peci. Může si tam tak akorát upéct kuře.

A **Otesánek**? Ten mě moc nebavil – jen se cpal a cpal a ještě ke všemu byl líný. A když jsem mu chtěla uvařit zdravé fazole nebo udělat zeleninový salát, no tak prskal jak africký ježek.

Zato u **jelena a Smolíčka** se mi moooc líbilo. Když jelen běhal po lese, tak jsem si se Smolíčkem hrála na schovávanou a taky piškvorky. Že nevíte, co to je? Tak se doma zeptejte starších sourozenců. Jo, jednou jsem při schovávačce zahlédla jezinky, ale jak viděly, že беру košťátko do ruky, hned zmizely v houští a už se neukázaly. Já bych jim totiž mým kouzelným košťátkem pěkně napráskala na zadek.

Nevím proč, ale v **království Šípkové Růženky** se mi pořád chtělo spát. A košťátko taky pořád polehávalo a dalo mi dost práce ho nastartovat. A když jsem odlétala, tak se mi o nějaký zvláštní keř trochu potrhaly moje šaty.

Ještě že jsem na cestě potkala **Marušku**. Ta vám je moc šikovná a hodná. Šaty mi zašila tak, že vypadají jako nové. Potkala jsem taky 12 měsíčků, ale nějak si nepamatuji, jak se všichni jmenují. Vy to asi víte, že?

Ale nejvíc jsem se zasmála s **Honzou** – prý že mluví latinsky. Já mu to ale vůbec nevěřila. Vždyť jsem proletěla celý svět, ale takovou hatmatilku jsem nikde neslyšela. To on ten Honza byl spíš tak trochu popleta, vidíte? A cože to vlastně říkal latinsky?

Teď jsem na návštěvě u **vodníka Česílka v jižních Čechách**. To je vám ale pěkný lump! Ukazoval mi hrníčky a v něm utopené dušičky. Bylo mi jich moc líto, že jsou v těch hrníčcích zavřené a nemohou se vrátit k andálkům do nebe. Zkoušela jsem ho přemluvit, ať je pustí, ale řekl mi, že moje prosby ani kouzlení na něj neplatí. Prý čeká na chytré děti, aby sledovaly znamení, vyluštily hádanky a splnily jeho těžké úkoly. Pak prý hrníčky i s dušičkami dětem předá. Tak si tedy říkám – vy byste ty úkoly určitě zvládly a dušičky osvobodily, že?

Teď už se ale těším, že velmi brzy přiletím za vámi do Suchdola. Nejvíc **se těším** na písničku o těch ježibabách z Jihlavy.

Jako zkoušku vaší chytrosti jsem se domluvila s lesními skřítky, aby vám připravili **cestu lesem s úkoly**. Jaké budou? To neprozradím. Skřítkci mi pošlou po holoubkovi rychlou zprávu, jak vám to šlo. A pak nastartuji vyleštěné košťátko a čáry máry fuk, už jsem u vás coby dup!

No, a taky jsem zvědavá, komu z **rodičů** dám odměnu za **nejkrásnější pohádkový převlek**. Doufám, že i vy děti přijdete v nějaké masce. Ať je veselo☺

Já se na vás mooooooooooooooc
těším. Evelínka

